

Angeredsgymnasiets historia

När jag började jobba på Angeredsgymnasiet hade skolan hunnit avverka tre terminer. Skolan invigdes i augusti 1984, och jag började vikariera som musiklärare den 7 januari 1986, Ännu fanns inga teorier, bara årskurs 1 och 2.

Såvitt jag har förstått, kom kärnan i personalen från Burgårdens gymnasium, och Lars Kylberg var den förste rektorn, med studierektorerna Nore Tobiasson, Sölve Wikström och Assar Schreiber. Margita Petersson var skolsköterska, kuratorer var Janna Valik och Christel Wennerlund. Janna Valik och studievägledare Mona Thuresson var ett engagerat och betydelsefullt team. Sedermera blev ju Janna Valik generaldirektör för Migrationsverket, och efter det chef över flera olika statliga verk. Margareta Palm och Lotte Sjöberg satt på expeditionen. Vaktmästare var Anders Grund och Kent Larson. Som jag förstått, kom personalen till Angered med en föresats att bevisa att det gick att få ett gymnasium att fungera i en förort som Angered. Kristina Nilsson, en av de allra första naturvetareleverna, berättar att denna pionjäranda genomsyrade hela skolan, och smittade av sig på eleverna. Alla ville bevisa att detta skulle fungera.

Riksgymnasiet var en mycket viktig del av skolan från allra första början, under ledning av Florence Bergström.

Rolf Aspelin, min tidigare kollega, och numera bandkollega i Borderline Blues, har berättat att när han kom till Angeredsgymnasiet, alldeles i början, var golven inte färdiga.

Det gjordes resor med hela personalen, bland annat till studiedagar med övernattningsuppe i Bohuslän på något pensionat, och en båtresa med övernattningsuppe till Skagen, där vi besökte Skagenmuseet och dessutom gick ut på grenen. Jag minns hur rektor Lars Kylberg hade samlat hela personalen i ett konferensrum ombord Stenabåten på väg till Danmark och stod framför oss, vevande med armarna, och sade att nu kommer vi att bli en större organisation, när alla tre årskurserna skulle komma igång det kommande läsåret. Och då vore det lätt att tro att vars och ens ansvar skulle minska, eftersom man lätt skulle tycka att man försvann i mängden, när det i själva verket skulle innebära att vars och ens ansvar istället skulle komma att öka.

Jag minns också hur en delegation av personalen, med rektorn i spetsen, gjorde en resa till Åbo i Finland, en vänort, där vi besökte en skola och umgicks med deras personal och gäst-undervisade deras elever under en lektion. Rolf Aspelin berättar att också en liknande resa till Oslotrakten gjordes, till en motsvarande norsk vänort strax utanför Oslo.

Det blev en hel del team-building de första åren.

Även om Lars Kylberg var den store ledaren, var Angeredsgymnasiet i början en mycket platt organisation. Studierektorerna och även rektor Lars Kylberg själv undervisade i sina klasser, och alla umgicks på lika fot.

När strejken mot kommunalisering av skolan var på tapeten, stod Angeredsgymnasiets lärare i spetsen.

*

De program som fanns den första tiden på Angeredsgymnasiet var dels Samhällsvetarprogrammet, Naturvetarprogrammet men ännu inga humanister, dels tvååriga utbildningar som Handel och kontor fyraårig teknisk linje, och tvåårig social linje samt treårig

ekonomisk linje, plus den tidens SPRINT, som på den tiden kallades ITK (Introduktionsprogrammet för nyanlända) och därutöver var högdelen av skolan full av kurser som Elektronik (där man lödde kretskort och liknande), Målarlinjen, Träteknik, Fordonslinjen, Karosseri, och utlokaliserade till Spadegatan Bygg och anläggning. På Spadegatan gjöt man i betong och liknande.

Jag kommer ihåg att studierektor Sölve Wikström vid något tillfälle berättade för mig att skolledningen flera gånger förberett för att starta ett teaterprogram. Det vore ju rimligt eftersom Angeredsteatern ligger vägg i vägg med skolan. Och upprepade gånger dröjde Utbildningsförvaltningen med svaret bortom den tid som behövdes för att hinna starta ett sådant program. Och till slut kom ändå nobben.

Men när Lindholmens gymnasieskola fick luft under vingarna flyttades de olika hantverksprogrammen dit, och Teater, Dans och en viss form av Yrkesdans fick äntligen börja på Angeredsgymnasiet.

*

Efterhand började några lärare med SO-lärare i spetsen att utforska videokameran. Man prövade att använda den i t ex svenskundervisningen, och detta var nog embryot till det som så småningom blev Mediaprogrammet. Det programmet, fick snart en rejäl skjuts när Blå Stället satsade på avancerade TV-kameror. Mediaprogrammet hade inriktningarna TV, Radio, Text och Foto. Närradio sändes från Blå Stället, och TV-inriktningen började efterhand sända kabel-TV från Blå Stället, både inspelade program och direktsändningar. Detta blev mycket fruktbart när man spelade in mina Skolshower, som jag hade fortsatt att genomföra sedan min första vårtermin 1986 som musiklärare. Skolshowerna blev efterhand fyra olika produktioner om året, på grund av elevernas stora intresse: FN-dagen den 24 oktober, Julavslutningen, en extrashow i januari-februari för att ge plats åt alla de akter som inte fick plats på julshowerna, och så Våravslutningen. Förutom FN-showen, som inte var lika rimlig att genomföra efter Backabranden 29-30 oktober 1998, som drabbade Angeredsgymnasiet mycket hårt med 15 döda elever, åtskilliga skadade och hundratals drabbade, av vilka en del elever, småsyskon till de drabbade och andra högstadielever 1998, så småningom kom att börja studera på Angeredsgymnasiet. Istället för FN-dagen blev det minnesstunder inför årsdagen och minnesdiskon de närmaste åren efter branden. Kurator Lars Johansson (Lasse/kurator) var den store strategen i efterarbetet efter brandkatastrofen, och rektor Magnus Dahlbeck navigerade skeppet med Lasse/kurator och Ulla Reiderstedt vid sin sida. Men alla hjälpte till. Även Elevkåren gjorde ett storartat arbete i samband med Backabranden.

Skolshowerna höll däremot på rätt så länge. Jag arrangerade Skolshower i 27 år innan de dog ut av olika orsaker.

Under 1990-talet tillkom Humanistiska programmet, och till och med ämnet latin. Vi hade också Idrottsprogrammet under några år, med ganska stor inriktning mot fotboll, men även andra sporter, som t ex boxning. Sedan för man inte glömma College (en klass för "värstingar") och grupper som organiserades av Ungdomsvägledningen och liknande.

*

En sommar alldeles i början av 2000-talet kallades hela personalen till konferenslokalerna i Nya Ullevi första arbetsdagen i augusti. Där stod UBF:s skolchef Lars Lernberg i sin blå kostym, som en lätt affekterad hejarklack och utropade att nu gäller det att satsa!

Medan vi intet ont anande var på sommarlov, hade Utbildningsnämnden övervägt ifall det var dags att lägga ner Angeredsgymnasiet på grund av skral elevtillströmning. Ungefär samtidigt hade Fryshuset i Stockholm kommit med en förfrågan om att få etablera sig i Göteborg, och då hade UBN kommit med en motförfrågan: Fryshuset fick inte starta i Göteborg, men skulle de kunna bli handledare för Angeredsgymnasiet, så att vår skola kunde förvandlas till en verksamhet lik Fryshuset, med Passioner och PBL? Fryshuset antog erbjudandet, och nu skulle Angeredsgymnasiet bli en sådan skola, istället för att läggas ner. De lärare som inte ville hålla på med PBL (Problembaserat lärande) fick vara så goda att flytta till andra skolor i Göteborg.

Så började det, men efterhand byttes Fryshusets lärare ut mot att våra egna Förstelärare skulle handleda PBL-arbetet. Och med åren bleknade PBL-verksamheten bort.

*

Nästa fas i Angeredsgymnasiets historia blev närmast en fullödig Fame-skola. Kortedalagymnasiet försökte på ett mycket kreativt sätt lyfta sig i håret, genom att skapa ett par nya program: Ny Musik och Personlig Stil. Men just som de skulle starta lades Kortedalagymnasiet ner, och dessa utbildningar tillsammans med Textil, Mode och Design flyttades till Angeredsgymnasiet. Allt detta gav verkligen material för Mediaprogrammets TV-sändningar. TV-programmet Måste Ses visade upp konserter från Ny Musik, till exempel.

Nu var skolan nästintill en fullödig Fame-skola, även om andra program som t ex Samhällsvetarprogrammet osv. fanns i vårt utbud. Men Yrkesdansprogrammet försvann däremot, till förtvivlan för hängivna presumtiva danselever och deras föräldrar, familjer som i flera fall flyttade till Göteborg för Yrkesdansprogrammets skull.

Men till slut blev det ett Yrkesdansprogram. Vissa föräldrar hade till och med uppvaktat Lernberg på sjukhuset när han låg inlagd för problem med sin lever. Danslärarna frågade runt bland dansfolk i London, Göteborgs Opera och förmodligen också i USA vad som krävdes för att ett yrkesdansprogram skulle kunna vara värt namnet. Svaret blev: Att man dansade 6 dagar i vecka. Så när det nya Yrkesdansprogrammet kom igång, kunde en elev som bodde i Vänersborg åka till Angered på en lördag, värma upp, och sedan dansa i ett par timmar, och efter stretching osv. åka hem igen. Jag har aldrig sett mer hängivna elever än yrkesdanselever! De dansade på nybyggda fantastiska dansgolv inne i regionen C 17-D17. Det sades att de är de bästa dansgolven i Norden, eller kanske till och med Nordeuropa. Numera är KulturAtom där inne med sin verksamhet.

Under dessa år kunde man skönja en spegel av demografin i Göteborg som stad i hur korridorerna befolkades. I Västkorridoren (som faktiskt ligger i sydväst rent geografiskt) var det en stor dominans av etniskt svenska elever, esteter och media, medan Östkorridoren (som ligger i nordost) fylldes av elever från - just nordost! Samhällsprogrammet, Naturvetare (som varit borta ett tag), Handelsprogrammet, och introduktionskurser.

ITK hade sedan länge blivit IVIK, som sedan blev det som finns nu: SPRINT och SPRINTUS.

Samtidigt rullade Riksgymnasiet vidare.

*

Nu kom nya tider. De estetiska programmen ansågs av UBN inte vara så attraktiva när de låg i Angered. Så först skickades Teaterprogrammet, Dansprogrammet och Yrkesdans till Schillerska gymnasiet, och Textil, Mode och Design samt Personlig Stil flyttades också från

Angeredsgymnasiet. Mediaprogrammet falnade, och det gjordes några tappra försök att starta ett TV-produktionsprogram (som fick konkurrens från någon skola i Småland och helt tappade fart) och sedan ett Musikproducentprogram, som bara fick en årskull som decimerades intill studenten.

Sedan, i den vevan, förpassades Ny Musik till Munkebäcksgymnasiet. Ganska snart dödades dessutom all gymnasial dans i Göteborg av en dansutredning som fastslog att gymnasial dans bara skulle komma att ske i Stockholm framöver.

Samtidigt ökade flyktingvågen från Mellanöstern, genom krig i Irak och mycket annat, så snabbt fylldes Angeredsgymnasiet av nyanlända elever, SPRINT och SPRINTUS. Allt detta kulminerade runt 2015, så som invandringen generellt kulminerade detta år. Jag tror att ungefär hälften av Angeredsgymnasiets elever gick i SPRINT/SPRINTUS vid denna tid.

Sedan ströps invandringen till Sverige, och SPRINT-organisationen monterades ner till vad vi ser idag, 2024.

Under de senare decennierna har Vård- och Omsorgsprogrammet, med sin lärlingsutbildning, samt Ekonomiprogrammet tillkommit, inte att förglömma!

Och hela tiden fortsätter Riksgymnasiet sin verksamhet, där det till och med finns esteter kvar.

Kenneth "Kexan" Eriksson